

Izv. prof. dr. sc. Hrvoje Mesić

Hrvoje Mesić završio je Isusovačku klasičnu gimnaziju s pravom javnosti u Osijeku, a na Filozofskom fakultetu u Osijeku diplomirao je na studiju Knjižničarstva i hrvatskog jezika i književnosti. Doktorski studij Književnost i kulturni identitet upisao je na Filozofskom fakultetu u Osijeku gdje je položio sve propisane ispite, a doktorirao je 2017. godine na Doktorskoj školi Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku pod mentorstvom akademkinje Helene Sablić Tomić i sumentorstvom izv. prof. dr. sc. Nives Tomašević.

Od 2018. godine zaposlen je na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku u suradničkom zvanju poslijedoktoranda, od 2020. godine u znanstveno-nastavnom zvanju docenta, a od 2026. godine u zvanju izvanrednog profesora. Od svibnja 2024. godine obavlja dužnost prodekana za umjetnost, kvalitetu i strategiju.

Usavršavao se u Grčkoj, Izraelu, Norveškoj, Italiji, Mađarskoj, Litvi, Bugarskoj, Turskoj i na Malti. Objavio je dvije znanstvene monografije (2019. *Baštinska kultura u pamćenju grada*; 2022. *Baština, emocija, identitet*), preko 50 znanstvenih radova te redovito sudjeluje na međunarodnim i domaćim znanstvenim skupovima.

Znanstveno područje rada Hrvoja Mesića usmjereno je na interdisciplinarno povezivanje humanističkih i društvenih znanosti, pri čemu se istraživački fokus razvija na sjecištu studija kulturne baštine, filologije i informacijskih znanosti. U svojim istraživanjima povezuje teorijske i primijenjene pristupe upravljanju, interpretaciji i komunikaciji kulturne baštine, pri čemu posebno razmatra odnos baštine, identiteta, emocije i kulturne memorije te povijesno-kulturološke procese u urbanim i zavičajnim sredinama. U filološkom segmentu njegov rad obuhvaća analize hrvatske književnosti u kulturološkom, povijesnom i društvenom kontekstu, uključujući teme identiteta, religioznosti, reprezentacije invaliditeta, ratne i modernističke poetike te međudjelovanja književnosti, glazbe i prostora. Unutar informacijskih znanosti istražuje prakse vezane uz kulturne i obrazovne sadržaje, ulogu knjižnica i zavičajnih zbirki u kulturnom razvoju, čitateljske navike, procese inkluzivne komunikacije te modele prezentacije i recepcije kulturnih sadržaja, s posebnim naglaskom na digitalnu humanistiku i upotrebu jezika u digitalnom okruženju. Takav interdisciplinarni okvir omogućuje integrirano sagledavanje kulture, književnosti i informacijskih procesa kao međusobno povezanih dimenzija suvremenih humanističkih i društvenih istraživanja.